

ПРЕС КЛИПИНГ

2. јул 2012.

НАСЛОВИ

Ђирић: Штедња пре свега (стр. 2)

Влаховић: Удар на ликвидност земље 2013. (стр. 3)

У Србији нови систем контроле уплата доприноса (стр. 4)

Привреда Србије и даље у рецесији (стр. 5)

Хитна реформа или следи колапс пензионог система (стр. 6)

За шта све нема пара (стр. 11)

Србија (ни)је од челика (стр. 12)

Радна места за 2.000 људи (стр. 12)

У Војводини највећа стопа незапослености (стр. 13)

Држава издашнија од приватника (стр. 13)

Ланац дуговања и лоша управа гуше неимаре (стр. 15)

Србија не цени искуство (стр. 16)

Старосна структура 762.576 незапослених у Србији (стр. 17)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:386570-Ciric-Stednja-pre-svega>

Ђирић: Штедња пре свега

АУТОР: Д. МИЛИНКОВИЋ

Министар економије Небојша Ђирић о железари, инвестицијама, првим потезима владе: Инвеститори траже стабилност, небитно је ко је на власти, оно што се потпише мора да се и оствари

ОДЛУКА о статусу Железаре Смедерево је на новој влади. Ситуација није ружичаста, али ни катастрофална. Морамо у најкраћем могућем року да пронађемо или стратешког партнера или конзорцијум фирми, који би заједно са нама обезбедио адекватан менаџмент и добар пласман производа - поручује, у интервјуу за „Новости“, министар економије Небојша Ђирић.

* Постоји ли опасност од затварања Железаре уколико се у скорије време не пронађе решење?

- Надам се да ћемо у кратком периоду, јер сваки месец рада изискује одређена финансијска средства, успети да нађемо неког адекватног за Железару. Она неће бити затворена нити ће друга висока пећ бити стављена на „тихи ход“.

* Колико дуго држава може да гарантује исплате запосленима?

- Ми смо преузели Железару, између осталог, и да бисмо обезбедили њено функционисање и плате за више од 5.000 запослених. Борићемо се.

О ФОТЕЉИ КАСНИЈЕ * Какви су ваши лични планови, да ли бисте поново преузели функцију у влади, и коју?

- О томе стварно нисам размишљао. Видећемо кад се коначно постигне договор о влади и њеном програму.

* Је ли одуговлачење у формирању нове владе утицало на долазак нових инвестиција у Србију?

- У контакту сам са многима и интересовање инвеститора постоји. Имао сам низ састанака последњих дана са многим заинтересованим компанијама. Оно што стално истичем и што траже и страни инвеститори и домаћи привредници, то је да се влада што пре формира и почне да ради пуним капацитетом. Техничка влада може да предлаже и да усваја само одређене прописе. То не значи да не радимо, али је капацитет смањен и постоји ограничење код доношења одлука.

* **Лидер ДС Борис Тадић каже да су већ две италијанске компаније одустале од улагања због избора Томислава Николића за председника. Сада је готово извесно да ће напредњаци формирати и владу...**

- За инвеститоре није битно ко је на власти, већ да држава гарантује за постигнуте договоре. Да се оно што се потпише и испуни.

* Колико им је важан споразум са ММФ?

- Улагачима је, понављам, најважнија макроекономска стабилност, као и политичка и социјална, безбедносна ситуација. Они Србију, што је добро, доживљавају као земљу која је на путу придруживања ЕУ, која испуњава одређене захтеве, и у смислу закона и мењања амбијента. Зато је важно да влада са пуним капацитетом буде што пре формирана.

* Шта би нова влада одмах морала да уради?

- Одмах треба направити и усвојити опсежан економски програм, који, пре свега, мора да буде базиран на штедњи. Али, с друге стране, морамо да имамо и развојну компоненту, јер без тога нема опоравка српске привреде. Мора се хитно донети ребаланс буџета, у коме ће пажња бити посвећена стимулсању директних страних инвестиција и производње. Треба направити избор између тога које друштвене и државне компаније треба да опстану, а које не, коме треба држава да помогне кроз одређене кредите и инвестиционе позајмице.

* Да ли сте ви међу онима који се залажу за повећање стопе ПДВ?

- Закон о ПДВ треба да доживи промене. И мислим да ће нова влада вероватно ићи на промену стопе ПДВ. Постоји минус у буџету, који се мора покрити на неки начин. Међутим, ја се залажем и за смањење стопе пореза и доприноса на нето зараде. Стопа пореза и доприноса са 62 одсто треба да се смањи на 40.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:386552-Vlahovic-Udar-na-likvidnost-zemlje-2013>

Влаховић: Удар на ликвидност земље 2013.

АУТОР: Љ. БЕГЕНИШИЋ

Председник Савеза економиста Србије Александар Влаховић о мерама које држава треба да преузме: Хитно смањити буџетске субвенције и вратити дефицит у пројектоване оквире

ПУЊЕЊЕ државне касе јесте приоритет, али ту нема брзог и лаког решења. Потребно је смањити буџетске расходе, и вероватно ће се пажња јавности концентрисати на мање болне резове: укидање беспотребних агенција, рационализација коришћења сопствених прихода буџетских корисника, рационалније и ефикасније уређење јавних набавки... Те мере су, наравно, оправдане, али проблем је што не могу дати позитивне ефекте у кратком року. А нама су сада потребне баш такве.

Александар Влаховић, председник Савеза економиста Србије, наводи шта би држава требало хитно да предузме:

- Обавезно преиспитати оправданост буџетских субвенција, изузев оних намењених пољопривреди. Годишње се за субвенције троши више од 600 милиона евра. Ту је и потрошња у гломазном, неререформисаном јавном сектору. На страни буџетских прихода треба повећати ефикасност наплате пореских обавеза, доследно спроводити принцип унакрсне пореске контроле. Врло вероватно ће се

прибећи подизању стопе ПДВ-а. Али, све ово је лакше спроводити у условима привредног раста, а улога државе је да креира механизам који ће тај раст обезбедити.

МЕРЕ ОДМАХ * Шта очекујете од нове владе? - Треба видети какав ће бити економски програм нове владе. Први корак који мора да предузме односи се на краткорочну фискалну консолидацију, која се мора спровести већ током лета. Суштина је да се смањи потреба државе за даљим задуживањем, то јест да се буџетски дефицит врати у реалне оквире. У сваком случају, већ предлагањем ребаланса буџета знаће се смернице економске политике нове владе.

*** Како је могуће повећати производњу?**

- Енергетика и пољопривреда су две области у којима се у релативно кратком року може остварити значајни напредак. Потребна је јасна и предвидива средњорочна политика у обе области, активирање модела јавно-приватног партнерства, поготово у енергетици. А у пољопривреди је неопходно повећање буџетских издвајања.

*** На јесен стижу на наплату кредитне обавезе државе...**

- Суштински, кључни удар на екстерну ликвидност земље наступа у 2013. То значи да немамо много времена за припрему. Не мислим да нам прети грчки сценарио, али под условом да се у што краћем року изврши уравнотежење буџета и дефицит врати у пројектоване оквире. Без обзира што је јавни дуг виши од законом дефинисаног нивоа, за неколико процената, ми смо и даље у позицији да мерама краткорочне фискалне консолидације, подизањем инвестиционе ликвидности и спровођењем конзистентне реформе јавног сектора избегнемо тешке мере какве се данас примењују у Грчкој, Италији или Шпанији.

*** Ко је крив што је све мање инвестиција у Србији - светска криза или стање у држави?**

- Свакако да је светска криза битно утицала на ниво страних инвестиција. Међутим, ако се анализирају просперитетне године, дакле период до 2008, запажа се да су стране инвестиције углавном реализоване кроз приватизацију или у инфраструктурним пројектима где је инвеститор била држава. Најмање је директних инвестиција, оних где су подигнути нови погони, а управо оне су нам највише потребне за промену „крвне слике“ привреде.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/u_srbiji_novi_sistem_kontrole_uplata_doprinososa.4.html?news_id=243368

У Србији нови систем контроле уплата доприноса

ИЗВОР: Бета

Београд - У Србији је јуче почео да функционише нови систем контроле уплата пореза и доприноса на зараде, према којем су банке у обавези да Пореској управи свакодневно достављају податке о уплатама тих дажбина.

Почетак практичног рада новог система предвиђен је за уторак, када ће банке Пореској управи доставити податке за претходни дан, који је први радни дан у јулу. Сваког радног дана 33 банке у Србији слаће податке Удружењу банака Србије (УБС) између 8 и 11 сати, а то удружење ће обједињено податке слати Пореској управи до 13. сати. Помоћник директора Пореске управе Дејан Видојевић је оценио да би нови систем контроле у првој фази требало да доведе до повећања наплате за 15 одсто, односно за око 45 милијарди динара годишње.

За толико би се, како је истакао, умањио трансфер из буџета за обавезно социјално осигурање, који је око 290 милијарди динара. Видојевић је навео да у Србији тренутно око 60.000 послодаваца не уплаћује доприносе обавезног социјалног осигурања, што је, како је истакао, „велики проценат“ од укупног броја послодаваца којих има око 350.000. Према његовим речима, у првој фази новог система наплате, која ће трајати до краја ове године, банке ће преко УБС само обавештавати Пореску управу, која ће на основу тога контролисати уплате пореза и доприноса. Након тога Пореска управа ће, како је навео, обвезнику дати рок од пет до седам дана да уплати дажбине, а ако то не уради започеће контролу и поступак принудне наплате, који ће, како је истакао, бити приметно краћи него до сада. Видојевић истиче да у Пореској управи мисле да поступак принудне наплате могу скратити са садашња два месеца на 15 до 30 дана. Рекао је да ће друга фаза, односно пуна примена измена Закона о пореском поступку и пореској администрацији, којим је предвиђено да банке преузму контролу уплата доприноса и пореза на зараде, почети 1. јануара идуће године.

Према његовим речима, нови систем наплате јако је сличан систему који је успостављен у Македонији пре неколико година, као и систему који је Хрватска увела ове године. Такви системи наплате постоје и у великом броју европских земаља, рекао је Видојевић.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/privreda_srbije_i_dalje_u_recesiji.4.html?news_id=243371

Реални пад БДП 1,3 одсто у првом кварталу 2012. године

Привреда Србије и даље у рецесији

Аутор: Г. Влаовић

Београд - Најновији подаци које је представио Републички завод за статистику јасно указују да је економија Србије и даље у кризи а као једина „светла тачка“ може се навести само раст спољнотрговинске размене.

Статистика показује да је реални пад бруто домаћег производа (БДП) Србије у првом тромесечју 2012. године у поређењу са истим периодом претходне године 1,3 одсто. Како истичу у Републичком заводу за статистику, десезонирани подаци показује пад БДП-а Србије у првом кварталу 2012. године од 0,2 одсто у поређењу с претходним кварталом (четвртим тромесечјем 2011). Посматрано по активностима, у првом тромесечју 2012. најзначајнији реални раст бруто додате вредности забележен је у сектору грађевинарства - 7,8 одсто, и сектору информисања и комуникација -7,4 одсто. У том периоду, најзначајнији пад бруто додате вредности - 5,1 одсто, забележен је у сектору саобраћаја, пад у сектору

снабдевања струјом, гасом и паром износио је 3,4 одсто, у сектору трговине 3,2 одсто, а у сектору прерађивачке индустрије 3,1 одсто.

Промет робе у трговини на мало у Србији у текућим ценама у мају је био већи за 9,3 одсто, а у сталним ценама 3,3 одсто већи него у истом месецу прошле године, У мају је промет робе у текућим ценама био мањи за 2,3 одсто, а у сталним ценама за три одсто него у априлу ове године. Продаја у трговини на мало је за првих пет месеци ове године у текућом ценама већа за 5,1 одсто у поређењу са истим периодом прошле године, а у сталним ценама је мања за 0,7 одсто. Такође, индустријска производња у Србији у мају ове године мања је за 3,1 одсто него у истом месецу лане, док је у односу на просек 2011. мања за 3,2 одсто.

Са друге стране, укупна спољнотрговинска размена Србије за првих пет месеци 2012. године износила је 9,3 милијарде евра, што је више за 2,8 одсто него у истом прошлогодишњем периоду. Дефицит у трговини са иностранством био је 2,7 милијарди евра и већи је за 11,1 одсто. Трговинска размена са светом изражена у доларима износила је 12,2 милијарде и мања је за 3,9 одсто, а дефицит Србије био је 3,5 милијарди, што је раст од 3,8 одсто. Из Србије је од јануара до краја маја извезена роба у вредности 3,3 милијарде евра, што је за 0,2 одсто мање него прошле године, а увоз је повећан за 4,5 одсто и износио је 5,9 милијарди евра.

Економиста Иван Николић за Данас истиче да резултати које је објавио Републички завод за статистику показују да је привреда Србије и даље у рецесији и да се негативни резултати манифестују и у мају. - Са друге стране, након депресијације курса динара дошло је до повољних резултата у спољнотрговинској размени. Евидентно је да су забележени бољи резултати када је реч о извозу међутим то је ипак недовољно да би се утицало на укупну негативну привредну активност. У Србији је велики проблем што реални сектор није конкурентан. Док се на том плану не десе промене не може бити бољитка. Дакле, потребно је повећање конкурентности домаће производње што би евидентно довело до позитивних резултата - закључује наш саговорник.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/hitna_reforma_ili_sledi_kolaps_penzionog_sistema.27.html?news_id=243392

Од три могућа стуба у Србији функционише само државни фонд

Хитна реформа или следи колапс пензионог система

Аутор: А. М.

Београд - Пензије у Србији исплаћују се само зато што се сваког месеца половина неопходног новца пребаци из републичког буџета у ПИО фонд. Таква ситуација је неодржива и знатно оптерећује фискалну позицију државе, због чега пензионом систему прети колапс. Излаз из такве ситуације је коренита реформа, која би укључивала повећање имовине и сопствених прихода ПИО фонда, строгу наплату доприноса и унапређење приватног пензионог осигурања, што би једино могло да спречи даље урушавање система и угрожавање даље исплате примања најстаријих.

То су основне поруке панелиста на прошлонедељној трибини под називом „Приватне пензије и животна осигурање - утицај кризе јавног дуга“ у организацији Данас конференс центра.

Миладин Ковачевић, сарадник билтена Макроекономске анализе оценио је да је тачно да је пензиони фонд кључна тачка „ургентне консолидације јавних финансија“.

- Та консолидација има два корака: Један су краткорочне мере, које подразумевају рестрикције на расходној и повећања на приходној страни, како би се пребродио наредни период од не више од годину дана. Дугорочније гледано, неопходна је реформа ПИО система и обавезног осигурања. У пракси имамо први стуб, односно обавезно државно осигурање и делимично трећи стуб, добровољно приватно осигурање. Из досадашњих расправа и праксе се зна да је други стуб, обавезно приватно осигурање, непримењив, а није показао нарочите резултате ни у развијеним земљама, ни у Хрватској у којој је уведен. То је због тога што се из доприноса на рад средства морају распоређивати на статусно, односно државно осигурање и на обавезно приватно осигурање, што у време опадајућих доходака и великих терета на зараде, не може да се спроведе - рекао је Ковачевић.

Према његовим речима, проблем са приватним пензионим осигурањем види се на примеру Мађарске у којој се у тај сектор слило доста новца, који затим, због нестабилности, није имао где да буде уложен.

- Тако да у наредних десетак година ниједан од ова два стуба не може бити ослонац пензионог система. Будући да је то тако, односно да у Србији не може да функционише други стуб, а да је добровољно осигурање неразвијено, све очи морају бити упрте у државни систем пензионог осигурања, који је у претходне четири године представљао велики притисак по фискални систем. Када су 2008. године пензије повећане два пута у укупном износу од око 22 одсто, то је знатно допринело нарастању дефицита - сматра Ковачевић.

Према његовим речима, излаз из „ситуације која је ескалирала до потенцијалне кризе дуга“ је у трансформацији ПИО фонда, који би прво требало капитализовати и довести у статус ограниченог инвестиционог фонда и затим креирати његов портфолио кроз корпоратизацију јавних и комуналних предузећа, која би делом била пребачена у власништво Фонда.

То би, како каже Ковачевић, морало да укључи и земљишне фондове који би били једини актери у управљању градским грађевинским земљиштем и који би наплаћивали градску ренту за заузеће градског простора, из чега би се делимично финансирао и ПИО фонд.

- Тиме би се стварала основа да се Фонд постепено еманципује од државног буџета и да се релаксирају јавне финансије. Тако би се трајно затворио дефицит и створили услови за обављање основних функција државе, као што је изградња инфраструктуре. Ми то видимо као нужан корак - додао је Ковачевић. Овај стручњак се противи и закону о конверзији права својине над земљиштем и бесплатној подели акције, јер се, како каже, продајом ЕПС-а или Телекома на пример држава решава великих добара и монопола и то у време док се пензиони систем урушава.

Ковачевић упозорава да је неодрживо да се 50 одсто средстава за пензије ПИО фонду дотира из буџета и да истовремено на једног пензионера долази 1,3 радника са тенденцијом даљег смањења тог односа. Због тога би, како каже, између осталог требало подићи и старосну границу за одлазак у пензију, „што су радили и други“, мада би ефекти тога били приметни тек кроз десетак године, а не одмах. Он је оценио и да је тешко изводљив политички диктат да пензије морају да прате плате и предложио као остварљивије да са садашњег нивоа од 60 одсто, висина просечне пензије у односу на просечну плату у

наредних неколико година падне на 50 одсто, а са евентуалним већим растом касније и бољим условима да се накнадно повећава.

Јовица Јаковац, извршни партнер Солидарити ријлестејта, оценио је да је један од проблема у развоју приватних пензионих фондова и то што „данас нема везе између приватних фондова и сектора некретнина у Србији“.

- Као и у другим областима и у развој некретнина смо кренули врло касно, па тек што смо почели да узимамо замаха, дошла је криза. Приватни пензиони фондови су традиционално инвестирали 60 одсто својих средстава у обвезнице, а остатак у акције. Пре тридесетак година они су почели да улажу и у некретнине и то три до четири одсто својих средстава, превасходно у велике стамбене комплексе који им доносе кирију, туризам и у шопинг центре. Када се то погледа, види се да пензиони фондови ни немају много прилика да улажу у некретнине у Србији. Они углавном улажу у Београду, док Нови Сад сви напуштају. Београд има два шопинг центра, Ушће и Делта сити, који би могли да им буду интересантни и неколико пословних зграда. Али то су све млади објекти, у чију добит не можемо да будемо сигурни, а то је нарочито битно за пензионе фондове за које је важнији сигуран приход, па макар имали и мањи профит - каже Јаковац.

Према његовим речима, Србија по овом питању далеко заостаје за Мађарском, Бугарском и Румунијом, а иако је 2000. речено да ћемо научити из грешака тих земаља, јаз који је још тада постојао само је повећан.

- Пензиони фондови би могли да улажу у хотеле, али се они овде не граде, иако би Београду требало бар још пет великих хотела. Најаве да ће Мериот, Хилтон и други велики ланци изградити своје објекте у Београду подстакла је неке велике пензионе фондове да са њима уђу у преговоре око тих инвестиција. Фондови су били спремни да уложе новац у те пројекте упркос већем ризику, али ланци нису били спремни да због тог ризика спусте цену колико су они тражили, тако да до договора није дошло - каже Јаковац.

Према његовим речима, сигурно је да у наредних неколико година до оваквих инвестиција неће доћи, јер Србија „затвара врата моћним фондовима који би дошли“.

- Тешко нам је да објаснимо властима да није све у томе да се наплате земљиште и таксе, већ да ће сви ти приходи бити мултиплицирани када доведемо инвеститоре. Док се околне земље боре како да доведу инвеститоре, ми нисмо ни свесни да је свака инвестиција неопходна како би довела другу инвестицију. Да не помињемо случајеве инвеститора попут Икее, која покушава да уђе већ шест, седам година, па не може. Разлози за то чак и нису битни, јер се гледа само резултат. Чињеница је да нас велики играчи заобилазе и одлазе у Мађарску и Хрватску која има Јадран, мада је сад и напуштају. Румунија и Бугарска су раније направиле све могуће грешке, а пошто инвеститори овај регион посматрају као целину, а не сваку земљу понаособ, они и нас сада избегавају. Сада су се отворила и тржишта Јужне Америке и Кине, тако да ми нисмо интересантни - каже Јаковац.

Он истиче да, кад у граду постоје само два права шопинг центра и када се „тржиште мења изградњом једне зграде, ви знате да уопште ни немате тржиште“.

- Док се то све не промени, пензиони фондови неће куповати некретнине, јер немају шта да купују - додаје овај стручњак.

Гиљелме Бенини из Фонда за развој осигурања подсетио је да осигуравајуће куће своја средства улажу у готовину, владине и приватне обвезнице, акције и некретнине, што значи да су добар партнер за дугорочне инвестиције.

- У Француској су на пример 2008. године, дакле у сред кризе, укупна средства индустрије животно осигурања износила 1.400 милијарди евра. Половина тога је била инвестирана у корпорације, од чега пола у обвезнице, пола у акције. Даљих око 35 одсто је уложено у државне обвезнице, осам одсто у кеш, а четири одсто у остале врсте инвестиција. То показује да су осигурања партнери за владу и корпорације јер су дугорочни инвеститори. Осигуравајуће куће немају избора, већ морају да улажу у компаније и владине хартије, трагајући за сигурним улагањима - рекао је Бенини.

Он је ове податке укрстио са Србијом у којој и грађани и привреда у банке полагају чак 95 одсто својих расположивих средстава, док је у Европској унији тај удео тек 35 процената.

- Овде сва средства компанија и грађана убацујемо у банке, па су дугорочне инвестиције мале. Очигледно је да није могуће да Влада наставља да пензије обезбеђује системом међугенерациске солидарности. Имамо око 25 одсто незапослености, што значи да ти људи без посла не уплаћују доприносе. Када је овај систем осмишљен пре 60 година, било је мало пензионера и њихов животни век је био кратак. Тада је то било у реду, али данас није и систем је колабирао. Систем не може да функционише са малим бројем запослених у односу на број пензионера. Зато је решење приватно пензионо осигурање, којим подржавамо пензије наших родитеља и истовремено припремамо наше сопствене пензије, када једном престанемо са радимо. Потребно је да развијемо приватне пензионе фондове који практично не постоје и животно осигурање, које није развијено. У Србији не постоји групно осигурање које постоји свугде у свету и не разумем зашто регулатор то не промени. Такође је неопходно да се уведу недостајући порески подстицаји - оценио је Бенини, додајући да у ЕУ на једног пензионера долазе два запослена, док је у Србији однос скоро један према један.

Жарко Милисављевић, председник Асоцијације малих и средњих предузећа, нагласио је да је питање пензионог фонда кључно за Србију и да стоји на првом месту грешака које су учињене у управљању државом.

- Карактеристика ПИО фонда и читавог економског система Србије је нека врста моралности, на којој се заснивају обавезе према држави. Постоји 50 одсто правних лица која не уплаћују никакве доприносе, а не сnose никакве санкције. То питање се потпуно либерализовало када смо дали могућност страним компанијама да не плаћају доприносе, па су онда и домаће виделе да то може тако и почеле да избегавају ове обавезе - сматра Милисављевић, додајући да је и директор Пореске управе признао да не може да прикупи порез, а гувернер Народне банке Србије да контролише финансијски систем.

Према његовим речима, држава не би требало да дели бесплатне акције, већ да уместо тога штити имовину ПИО фонда, који би могао да има власништво у јавним предузећима.

- У последње четири године угашено је 100.000 фирми. Развалили смо службу државног књиговодства. Није тешко бити креативан тако што ћете да закинете раднике. Нико се у Србији није обогатио улагањем

свог профита, већ закидањем држави на порезима и доприносима - додао је Милисављевић, истичући да не сме да буде опроста дуга према државним фондовима.

Он се такође успротивио подели бесплатних акција грађанима, напоменувши да тиме „уместо да штитимо ПИО фонд, ми га разграђујемо“.

- Нема растерећења пореза и доприноса без повећања пореске дисциплине - закључио је Милисављевић.

Миладин Ковачевић, сарадник билтена Макроекономске анализе

Излаз из „ситуације која је ескалирала до потенцијалне кризе дуга“ је у трансформацији ПИО фонда, који би прво требало капитализовати и довести у статус ограниченог инвестиционог фонда и затим креирати његов портфолио кроз корпоратизацију јавних и комуналних предузећа, која би делом била пребачена у власништво Фонда.

Јовица Јаковац, извршни партнер Солидарити ријлестејта

Један од проблема у развоју приватних пензионих фондова је и то што данас нема везе између приватних фондова и сектора некретнина у Србији. Као и у другим областима и у развоју некретнина смо кренули врло касно, па тек што смо почели да узимамо замах, дошла је криза. Приватни пензионих фондови су традиционално инвестирали 60 одсто својих средстава у обвезнице, а остатак у акције. Пре тридесетак година они су почели да улажу и у некретнине и то три до четири одсто својих средстава.

Гиљелме Бенини, Фонд за развој осигурања

Осигуравајуће куће су партнери за владу и корпорације, јер су дугорочни инвеститори. Оне немају избора, већ морају да улажу у компаније и владине хартије, трагајући за сигурним пласманима. У Србији грађани и привреда у банке полажу чак 95 одсто својих расположивих средстава, док је у Европској унији тај удео тек 35 процената. Овде сва средства компанија и грађана убацујемо у банке, па су дугорочне инвестиције мале.

Жарко Милисављевић, председник Асоцијације малих и средњих предузећа

Карактеристика ПИО фонда и читавог економског система Србије је нека врста моралности, на којој се заснивају обавезе према држави. Постоји 50 одсто правних лица која не уплаћују никакве доприносе, а не сnose никакве санкције. То питање се потпуно либерализовало када смо дали могућност страним компанијама да не плаћају доприносе, па су онда и домаће виделе да то може тако и почеле да избегавају ове обавезе.

DRŽAVA IMA NOVCA JEDINO ZA PLATE I PENZIJE

Za šta sve nema para

Na manjak novca ovih dana požalili su se Nacionalna služba za zapošljavanje, Republički fond za zdravstveno osiguranje... Železara je najavila stavljanje peći na tihi hod i prinudne odmore, a radnici Železnica strahuju da zbog manjih prihoda i njih ne snađe slična sudbina. Izgleda da para u Srbiji ima samo za vreme izborne kampanje.

STEVAN VELJČIĆ
DANIJELA NIŠAVIĆ

Kao i svaka retka roba, i novac iz budžeta se čuva. Biće ga samo za isplatu plata u javnom sektoru i penzija, za šta je država planirala da potroši više od polovine budžeta. Pored zaposlenih i penzionera, izgleda da je država bila najsvesnija prema preduzeću „Fijat automobili Srbija“, kojem je, prema rečima Nebojše Čirića, ministra ekonomije, od početka godine uplatila 16 miliona evra za učešće u kapitalu i time izmirila sve obaveze predviđene sporazumom.

- Ove godine smo dali i oko 20 miliona evra u vidu keš podstajaja dogovorenih ugovorom, plus oko četiri milijarde dinara za infrastrukturu - ističe Čirić za „Blic“.

DUGOVI APOTEKAMA

U RFZO kažu da trenutno za lekove apotekama duguju

Nema para ni za nadoknade nezaposlenima Foto: Beta

oko 13 milijardi dinara. Bojan Trkulja, direktor Fonda „Inovija“, međutim, naglašava da je ukupan dug veći jer računica fonda ne uključuje lekove koje su zdravstvene ustanove potrošile povrh sume ugovorene sa RFZO, i u martu je iznosio 11,34 milijarde dinara.

- Ponudena nam je otpлата duga uz otpis 40 odsto potraživanja, što je neprihvatljivo, i to pitanje ćemo postaviti novoj vladi - kaže Trkulja.

Da bi sa onim što preostane namirila sve institucije i

preduzeća čije usluge ili proizvodnja zavise od državne kase, ministar finansija morao bi biti madiioničar.

DRŽAVA I ŠTEDNJA

- Država mora da šteti, jer kao što važi i za domaćinstva, ona ne može unedogled da troši više nego što prihoduje - smatra Aleksandar Stevanović, ekonomista.

- Svi koji primaju novac iz budžeta moraću da ostanu bez nekog dela kolača, ali treba se zapitati i u čemu je

smisao plaćanja višedecenijskih ogromnih subvencija za Železnice - dodaje on.

TIHI HOD

I dok stavljanje druge visoke peći u železari na tihi hod i smanjeni prihodi Železnica najviše muče radnike ovih firmi i njihove porodice, poruke Nacionalne službe za zapošljavanje (NSZ) da neće moći da isplaćuju naknade nezaposlenima, i RFZO da zdravstvo mora da šteti - brinu veći broj građana. Da li bi ovi gubici bili dovoljni da se nije dozvolila opuštenost nadležnih? Čak 700 milijardi dinara dug je Poreskoj upravi. Od toga polovina za doprinose za penzijsko, zdravstveno osiguranje i za nezaposlene. Pritom od te sume, 70 odsto je nenaplativo jer su dug napravila preduzeća u stečaju. U Poreskoj upravi kažu da 60.000 preduzeća imaju dug po osnovu doprinosa, a oni upošljavaju 380.000 zaposlenih. Zato nije bilo za čudenje upozorenje iz NSZ da će kasniti isplata sredstava

BROJKE

1,5 milijardi evra duguje državi i javnim preduzećima

1.300 neprivatizovanih preduzeća

490 milijardi dinara nenaplativi dug Poreskoj upravi za doprinose za penzijsko, zdravstveno i za nezaposlene

700 milijardi dinara dug Poreskoj upravi za poreze i doprinose

13 milijardi dinara duguje Fond zdravstva apotekama

400 miliona evra manji budžet RFZO u odnosu na 2008.

3,2 milijarde evra akumuliran dug za neplaćene poreze, doprinose i izdate garancije za kredite, za toliko je budžet kratak

- više od dve milijarde evra duguje blokirana privreda

60 miliona evra duguje država privredi

300 miliona evra duguju javna preduzeća privredi

11,34 milijarde dinara dug zdravstvenih ustanova za potrošene lekove proizvođačima, mimo ugovora koji imaju sa RFZO

korisnicima „aktivnih mera zapošljavanja“ jer Trezor nije preneo sredstva iz budžeta na NSZ. Ovaj novac trebao je da bude isplaćen nezaposlenima angažovanim na javnim radovima, programima stručne prakse, obukama... Ubrzo je Uprava za trezor negirala da kasni uplata, već da je reč o „poštovanju mesečne dinamike trošenja sredstava predviđenih budžetom“.

Gligorov: Smanjiti obaveze

Ekonomista Vladimir Gligorov smatra da je kašnjenje u plaćanju državnih obaveza način da se naplati inflatorni porez jer su kasnija plaćanja realno manja, a pogotovo je to tačno za nagomilane dugove koji se plaćaju sa značajnim zakašnjenjem. Na pitanje kako popraviti stanje i ne ostati samo na konstaciji da dugovi rastu, naš sagovornik kaže:

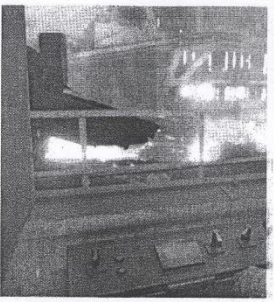
- Potrebno je imati politiku niske stope inflacije (oko dva do tri odsto), uvesti osiguranje od rizika promene kursa kako se

ne bi odlagalo plaćanje i tako zaradivalo na kursnim razlikama. Najvažnije je razdvajanje nesolventnih od nelikvidnih dužnika, jer prvi nikada neće moći da plate, a drugi najčešće trpe jer im prvi ne plaćaju. Ukoliko bi stopa inflacije bila niska, eventualno kašnjenje države s plaćanjem bi bio manji problem sve dok država nije nesolventna. Da bi se opet to izbeglo, potrebno je da se smanje obaveze države prema nesolventnim korisnicima budžetskih sredstava - a tu su sve subvencije i javni gubici - kaže Gligorov.

Србија (није) од челика

Са гашењем ватри, укидају кућни буџет радника Железаре Смедерево би се за милион € месечно

Пише: Милена ПОПОВИЋ

ПРОИЗВОДЊА У ЖЕЛЕЗАРИ СМЕДЕРЕВО, КОЈА НЕ БИТА ДОСТАТЉНА ЗА ДРУГЕ, АЛО ПРОИЗВОДЊА СТАЈА СВАКИ ДАН ПРИБЛИЖНО 100 МИЛИОНА ЕУРО

СЦЕНАРИО У БРОЈКАМА: АКО СЕ УГАСИ ВЕЛИКА ПЕЋ И ЗАУСТАВИ ПРОИЗВОДЊА ЧЕЛИКА У

14 милиона евра годишње се губе од укупног износа извоза

5.500 радних места изгубљено у Железари

50.000 послова који се губе од укупног износа извоза

5 милиона евра годишње се губе од укупног износа извоза

СМЕДЕРЕВСКОЈ ЖЕЛЕЗАРИ НАША ЗЕМЉА ЋЕ ИЗГУБИТИ

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

4 милиона динара годишње се губе од укупног износа извоза

25 одсто од буџета Смедерево

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

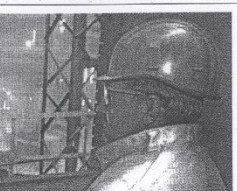
Историчност капацитета у Железари по годинама у процентима

Година	1950.	1960.	1970.	1980.	1990.
Капацитет	72,8	62,1	97,3	86,6	97,7

Година производње у Железари Смедерево

Година	1950.	1960.	1970.	1980.	1990.
Производња	100.000 тона	840.000 тона	2,2 милиона тона		

Србија Србија. - Да ли је могуће да држава нема 11 милиона долара да финансира производњу у идуће године? Јако је важно да се зна да је држава која директно износи челика из Железаре Смедерево. Уколико се не обесбеди овај новац у веома малим размерама, државној буџету и Железари биће приморани да зауставе својој производњи у веома малим размерама, али и тогамо до краја. Од Железаре директно износи новац државној буџету, али се процењује да 20.000 радника у Србији немају своје домаћинство. Уколико се не обесбеди овај новац у веома малим размерама, државној буџету и Железари биће приморани да зауставе својој производњи у веома малим размерама, али и тогамо до краја. Од Железаре директно износи новац државној буџету, али се процењује да 20.000 радника у Србији немају своје домаћинство. Уколико се не обесбеди овај новац у веома малим размерама, државној буџету и Железари биће приморани да зауставе својој производњи у веома малим размерама, али и тогамо до краја. Од Железаре директно износи новац државној буџету, али се процењује да 20.000 радника у Србији немају своје домаћинство.

Синдикати

КОНФЕРЕНЦИЈА ПАРТИЈА, КОЈА ЈЕ ПРОВЕДЕНА ДА СРЕДИ, НАСТАВЉА СЕ 20. СЕПТЕМБРА. ВЕЉА СРЕДИНА СРЕДИНА ЈЕ ДА СРЕДИ СРЕДИНА СРЕДИНА

СМЕДЕРЕВСКОЈ ЖЕЛЕЗАРИ НАША ЗЕМЉА ЋЕ ИЗГУБИТИ

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

4 милиона динара годишње се губе од укупног износа извоза

25 одсто од буџета Смедерево

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

Тендер

КОНФЕРЕНЦИЈА ПАРТИЈА, КОЈА ЈЕ ПРОВЕДЕНА ДА СРЕДИ, НАСТАВЉА СЕ 20. СЕПТЕМБРА. ВЕЉА СРЕДИНА СРЕДИНА ЈЕ ДА СРЕДИ СРЕДИНА СРЕДИНА

СМЕДЕРЕВСКОЈ ЖЕЛЕЗАРИ НАША ЗЕМЉА ЋЕ ИЗГУБИТИ

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

4 милиона динара годишње се губе од укупног износа извоза

25 одсто од буџета Смедерево

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

Век индустрије челика у нашој земљи

1913. Железаре у Смедерево су основане 1913. године. Железаре су основане 1913. године. Железаре су основане 1913. године.

СМЕДЕРЕВСКОЈ ЖЕЛЕЗАРИ НАША ЗЕМЉА ЋЕ ИЗГУБИТИ

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

4 милиона динара годишње се губе од укупног износа извоза

25 одсто од буџета Смедерево

40 одсто прихода од текућег саобраћаја

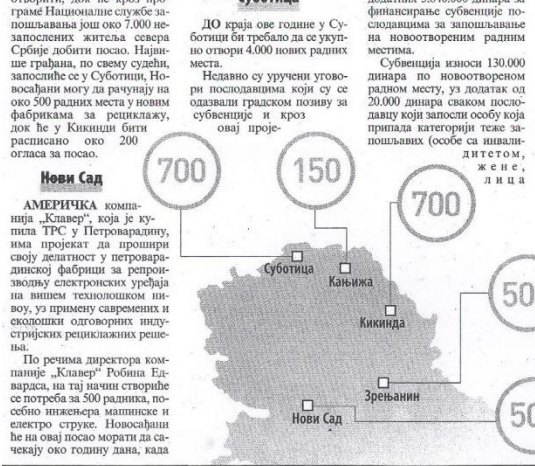
ЗАПОШЉАВАЊЕ ИНВЕСТИЦИЈЕ ЋЕ ДОНЕТИ ЗАРАДУ ЗА СТАНОВНИКЕ ВОЈВОДИНЕ

Радна места за 2.000 људи

Преко НСЗ ујослиће се још око 5.000 особа. Суботићани имају највише шанси

Пише: Милена ПОПОВИЋ

В ОДВОЂАЊИ који су без посла у наредне две године моћи ће да рачунају на око 2.000 нових радних места у фабрикама које ће се отворити, док ће кроз програме Националне службе запошљавања још око 7.000 незапослених житеља севера Србије добити посао. Највише грађана, по свему судећи, запошљаће се у Суботици, Новосадани могу да рачунају на око 500 радних места у новим фабрикама за рециклажу, док ће у Кикинди бити распоредено око 200 отласа за посао.

ШАНСА У фабрици кондиторских производа у Кикинди запошљаће се најмање 200 нових радника

млађа од 30 година, лица старија од 50 година, Роми). Обавеза послодавца је да лица запосли у радном односу најмање две године и да уредно исплаћује зарде и доприносне обавезне социјалног осигурања.

Савет за запошљавање града Суботице је одобрио 11 програма, укупне вредности 7.840.000 динара, кроз које ће запослене наћи 54 лица, и нису у питању само производачи у граду него и у приградњу, тако да су суботићани добили и послодавци из Суботице, Чангидара, Горњег Банатског и Лугова. Осим ових мера, које спроводи Национална служба запошљавања, у Суботици ће се отворити радна места и у фабрици „Калцеодина“, која планира да упусти око 700 жена.

Економистима најтеже

НА евиденцији војвођанских филијала НСЗ запошљавања је око 200.000 грађана. Највише број незапослених су старији од 50 година - чак 51.736 особа. Различите су струке оних који су високообразовани и незапослени, а као и увек, највише је економиста, правника, професора, менаџера, лекара... Наиме, међу младим високообразованим људима на евиденцији НСЗ има чак 225 лекара, а свега је тридесетак мање њихових колега стоматолога - на посао их чека 194.

Кикинда

ФАБРИКА кондиторских производа „Банини“ запошљаће у наредном периоду око 200 нових људи. Компанија „Банини“ је кроз програм Министарства економије за подстицање инвестиција добила милион евра, односно 5.000 евра по сваком новоизапосленом, у изградњу нове фабрике кондиторских производа. Укупна вредност инвестиције износи 28,05 милиона евра и предвиђа изградњу нове производне ха-

године још 50, а за две године још 100 људи.

Зрењанин

СТАНОВНИЦИ Зрењанина моћи ће у наредних годину дана да рачунају на око 500 нових радних места отварањем фабрике „Помпеја“ и „Радиатор“. Игдаријско предузеће „Помпеја“, које тренутно запошљава 658 радника, одлучио је да прошири производњу тапасте robe и отвори још 300 радних места, по 150 у Зрењанину и Брусу, где такође има погоне. Преко програма Министарства економије за доделу новца за подстицање инвестиција, „Помпеја“ је добила 5.000 евра по новом раднику, односно укупно 1,5 милиона евра. С друге стране, фабрика „Радиатор“, која је у власништву холдингу мађарских фирми, добила је 955.000 евра за отварање 191 новог радног места.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/u-vojvodini-najveca-stopa-nezaposlenosti>

У Војводини највећа стопа незапослености

Стопа незапослености у Србији у априлу 2012. године порасла је 3,3 посто у односу на исти месец лане, док је стопа запослености пала 1,9 одсто, објавио је јуче Републички завод за статистику.

У априлу је стопа незапослености износила 25,5 одсто, и то 25 одсто за мушко и 26,1 одсто за женско становништво, показала је анкета о радној снази спроведена у априлу на узорку од око 8.000 домаћинстава на подручју Републике Србије.

Стопа незапослености, која представља учешће незапослених у укупном броју активних становника, у Београдском региону била је 22,7 одсто, а у АП Војводини 27,2 одсто. У региону Шумадије и западне Србије била је 24,9 одсто, док је у јужној и источној Србији била 26,9 одсто.

Стопа запослености, која представља проценат запослених у укупном становништву старом 15 и више година, у априлу 2012. је износила 34,3 одсто. Од тога је за мушкарце била 41,5 одсто, а за жене 27,7 одсто.

Највећа стопа запослености била је у Региону Шумадије и западне Србије и износила је 36 одсто, затим у Београдском региону – 34,2 одсто. На претпоследњем месту је Регион јужне и источне Србије са стопом запослености од 33,7 одсто, а на последњем месту је Војводина, где је стопа запослености износила 33,3 одсто.

Анкета о радној снази, која је обухватила укупно 21.402 лица (за 19.017 лица су прикупљени подаци о њиховој радној активности), показала је да стопа незапослености у априлу бележи раст од 1,8 посто у односу на новембар претходне године, док је стопа запослености пала један одсто.

Стопа неформалне запослености, која представља проценат лица која раде „на црно“ у укупном броју запослених, у априлу ове године мања је 2,9 одсто у односу на април 2011. године и 0,8 одсто него у новембру претходне године.

Рад „на црно“ обухвата запослене у нерегистрованој фирми, запослене у регистрованој фирми, али без формалног уговора о раду и без социјалног и пензионог осигурања, и неплаћене помажуће чланове домаћинства.

Privredni *PREGLED*

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1009:Drzava-izdasnija-od-privatnika&catid=31&Itemid=101

Држава издашнија од приватника

Шта ће Србија тачно добити најављеним “пажљивим обједињавањем државних служби” и смањењем владе, односно броја министарстава и министара (на 15) зависи заправо од тога шта ће привреда и грађани тиме добити. Односно, да ли ће се “обједињавање” спроводити пуким сабирањем затечених “снага” или ће у томе бити и “отпадања” и стварног смањења администрације. Јер, анализе показују да се управо у министарствима и њиховим службама налази вишак од око 4-5 хиљада запослених. У државном сектору у Србији, наиме, не рачунајући јавна предузећа, укупно ради око 440 хиљада људи и њихове плате чине 12 одсто БДП-а.

Од тога је, према подацима Фонда за развој економске науке (ФРЕН), у републичкој администрацији запослено 34 хиљаде радника, на чије плате одлази 0,9 одсто БДП-а. У поређењу са земљама сличне

величине види се, међутим, да проблем није толико у броју “државних радника” колико у другој страни ове једначине – друштвеном производу. Штавише, у односу на 1.000 становника, број запослених у нашим државним службама је, кажу аналитичари, међу најнижима кад се погледају упоредиве земље. Али, такви су, на жалост, и продуктивност и квалитет услуга појединачних државних институција (болница, школа, општина, полиције, судова или пореске управе). Другим речима, вишак запослених у “држави” постоји, али не у мери у којој се о томе обично говори – око 30 или чак 50 одсто. Према студији Светске банке још из 2008. године, али и нашим каснијим проценама и анализама, прекобројних у образовању је 5-7 хиљада, у здравству око 6-8 хиљада, али пре свега немедицинског особља, у локалним самоуправама такође бар 6-8 хиљада чиновника, и у републичкој управи поменутих 4-5 хиљада. Дакле, према овим бројкама, у јавном сектору укупно има око пет одсто, или 25 хиљада запослених, чији одлазак не би угрозио садашњи квалитет и доступност јавних услуга. Осим уколико се у здравству и просвети, на пример, не понови оно што се десило 2006, када су уз високе отпремнине, какве запослени у приватном сектору могу само да сањају, државну службу напустили они који су неопходни за њено функционисање – анестезиолози, радиолози, професори математике или страних језика. Због чега су онда сви порески обвезници, па тако и оне сањалице из приватног сектора, имали двоструки трошак – прво за отпремнине једних, а онда и за запошљавање других на њихова места. А платиће и трећи пут – за отпремнине заиста сувишних – ако и када се та рационализација што вечно тече (као некад револуција), стварно спроведе и ако и када утихне социјална демагогија којом су српски јавни простор и економија, већ дуже време, не само заглашени, него и паралисани. Укратко, чини се да би се цела ова прича заправо могла свести на дилему налик оној о кокошки и јајету, или на питање – да ли је овде основни проблем то што је држава превелика, или то што је привреда “премала”. Какав год био одговор, нема сумње да је уместо “обједињавања”, државној управи и јавном сектору у целини, потребно у ствари “разједињавање”, то јест, озбиљна рационализација и смањење трошкова за запослене. Јер, разлика између плата у јавном и приватном сектору, чак и кад се има у виду чињеница да “приватници” део зарада исплаћују на руке, па и кад се узму у обзир разлике у квалификационој структури, у Србији је знатно већа него у другим државама. Рецимо, готово дупло већа него у Чешкој, за око 12 одсто већа него у Словенији и за око 14 одсто већа у односу на просек за најразвијеније чланице ЕУ.

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1022:ZA-TREĆU--Država-izdašnja-od-privatnika&catid=9&Itemid=120

Отуда логички следи закључак који се, међутим, коси са логиком обећања на којима се управо формира нова влада. Дакле, да су уштеде на платама у јавном сектору и неопходне и могуће, и да би томе највише допринело њихово замрзавање у овој и следећој години, а потом и спорији раст од раста БДП-а. То би у наредних неколико година смањило њихово учешће у БДП-у за 1-1,5 одсто, док би смањење самог броја запослених у истом период уштедело додатних пола процента. Социјални мир би се пак у међувремену могао градити на подсећању радника у јавним службама на то да су њихове плате редовне и знатно веће него у приватном сектору, посао сигурнији, и многа права гарантованија.

Од права на штрајк, па до права на оне митске јубиларне награде и топли идеолошки оброк. ТАБЕЛЕ 1
Укупан број и структура запослених у сектору државе Администрација ПИО 3.264 Администрација РЗЗО 2.420 Администрација НЗС 1.992 Републичка администрација 26.637 Управа царина 2.842 Пореска управа 6.856 Управа за трезор 1.245 Геодетски завод 2.670 Запослени у министарствима 6.672 Остали запослени на републичком нивоу 6.352 Администрација на нивоу Републике 34.314 Администрација на локалном нивоу 60.810 Војска 36.000 Полиција 48.414 Правосуђе 21.723 Култура и социјална заштита

7.798 Образовање 125.127 Здравство 104.599 УКУПНО 438.784 *Извор: Фискални савет Табела 2 Плате у сектору државе и остатку привреде, 2008. Држава Разлика плата у сектору државе и у остатку привреде у % Србија 39,6 Летонија 31,9 Мађарска 30,1 Естонија 24,6 Словенија 27,4 Литванија 28,0 Пољска 24,9 Румунија 20,3 Бугарска 27,2 Словачка 22,6 Чешка 20,3 ЕУ 10 – просек 25,8 Извор: ММФ Запосленост у државном сектору у односу на 1.000 становника Извор:Светска банка 2010.*

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1021:Lanac-dugovanja-i-loša-uprava-guše-neimare&catid=31&Itemid=101

Ланац дуговања и лоша управа гуше неимаре

У Србији је почела да пропада и четврта генерација великих грађевинских фирми, а број запослених у грађевинској оперативи је од 2009. преполовљен на 60.000, рекли су Тањугу грађевински стручњаци. Држава, локалне самоуправе и државна предузећа, према подацима Одбора за грађевинарство у Привредној комори Србије, дугују скоро милијарду евра грађевинским предузећима, која су те дугове пренела на своје кооперанте. Директор консултантске куће ЕУ Буилд, која учествује у изградњи Коридора 10 од Ниша до Димитровграда, Зоран Ђорђевић, рекао је за Тањуг да је у току пропадање четврте генерације великих грађевинских фирми у Србији.

Почетак пропадања познатих неимарских предузећа је, према његовим речима, био почетком деведесетих година прошлог века, на пример Комграпа или Трудбеника. Уследило је и пропадање млађих предузећа, затим недавно треће генерације, на пример, предузећа Нибенс групе која је пропала на изградњи северног крака Коридора 10, рекао је. Сад се приближавамо четвртој генерацији и поред великих дуговања, које држава и јавне институције имају према тим фирмама, један од озбиљних разлога њихових губитака је што та предузећа имају много боље техничке него менаџерске капацитете, истакао је Ђорђевић. Он је казао да наше грађевинске фирме имају јако добре техничке капацитете, али да им недостаје, што је обично и узрок њиховог пропадања, добро управљање уговорима и посматрање грађевинског посла као чистог уговорног бизниса, а не као техничког посла. Њима, такође, фали менаџмент и сагледавање у сваком тренутку колико троше на градилиштима, казао је Ђорђевић. Јако су ретке фирме у Србији које заиста знају колико су прошлог месеца стварно потрошиле на конкретним градилиштима, већ само воде рачуна о плаћањима, навео је тај грађевински стручњак, додајући да после годину-две такве фирме сигурно пропадају. Секретар Одбора за грађевинарство у ПКС Горан Родић је рекао Тањугу да је ланац дуговања у грађевинском сектору велики и да би грађевинске фирме и индустрија грађевинског материјала могли да се покрену једино већим изласком на инострана тржишта и извозом грађевинског материјала. Не може само да се прича о томе већ тај посао мора да се препусти људима из струке који то знају да реализују, у супротном ће српско грађевинарство потпуно стати, нагласио је Родић. Иначе, ПКС је за нову владу припремила мере за опоравак грађевинарства, међу којима су репрограмирање дуга за гас и струју код јавних предузећа и наплата ПДВ-а по реализацији посла.

Србија не цени искуство

ИЗВОР: ТАНЈУГ

Већина проблема с којима се сусрећу старији људи у Србији последица су дискриминације која произлази из укорењених предрасуда и стереотипа о старости и из система друштвених вредности, истакли су саговорници Тањуга, указујући на то да је према појединим подацима старосна дискриминација трећа по учесталости. Неједнак третман или ускраћивање права због година и старости је дискриминација старијих. Ту се не мисли само на старије од 65, него и на оне старије од 50 година који су остали без посла током процеса приватизације и транзиције у Србији, а који не могу поново да се укључе у процес рада само због година старости, рекла је председница удружења Снага пријатељства Амители Надежда Сатарих.

Она је истакла да је предрасуда да су старији људи терет друштву, јер је чињеница да велики број њих ради до дубоко у старости, издржавајући себе и често помажући деци и унуцима. Предрасуда је и да су старији људи бескорисни за друштво, јер у стварности они имају искуство, знање, мудрост и жељу да то поделе са млађима, навела је Сатарих и додала да сваки шести становник Србије има више од 65 година. Указујући на чињеницу да у Србији 11 одсто укупног становништва живи испод линије сиромаштва, она је истакла да су међу сиромашнима најугроженија деца и старије особе. Посебно је тежак положај оних који живе у сеоским срединама, који немају никаква лична примања, који су болесни и сами. Према речима Надежде Сатарих, да би се сузбила дискриминација старијих неопходно је подићи свест најшире јавности о постојању и последицама феномена дискриминације, едуковати јавност о демографским тенденцијама и промовисати концепт активног старења, али и едуковати саме старије људе о томе како да препознају и поступају када су жртве дискриминације. Како би се допринело смањењу раширених негативних ставова и стереотипа, као и негативног односа према старењу, заустављању тренда отпуштања и смањењу стопе незапослености особа старијих од 50 година, али и смањењу социјалне искључености старих лица, невладина организација Центар за демократију је реализовала пројекат Зауставимо дискриминацију старијих и подржимо активно старење. Општи циљ пројекта је јачање социјалне повезаности и превазилажење дискриминације старијих лица кроз реafirмисање њиховог социјалног капитала и њихових капацитета који су важан допринос развоју Србије, рекла је координаторка пројекта Тијана Кљајевић. Она је упозорила да је, према појединим истраживањима, старосна дискриминација трећа по учесталости, иза расизма и сексизма, као и да су од милион незапослених у Србији, више од 190.000 њих старији од 50 година. Тањуг

Старосна структура 762.576

незапослених у Србији

13,69 % – од 25 до 29 година

12,50 % –од 30 до 34 године

12,22 %– од 35 до 39 година

11,70 %– од 45 до 49 година

11,67 –од 40 до 44 године

11,60 %–од 50 до 54 године

Извор Национална служба за запошљавање